

בסיום שנה ובמבט קדימה

לקראת סיומה של שנת הלימודים תש"ף אנו מסתכלים לאחור על שנה "מוזרה" ביותר. שנה שלאורך רוב המחצית השנייה שלה היו התלמידים והמורים בבית. הלמידה לבשה צורה חדשה, בלתי מוכרת ומאוד מאתגרת. למדנו להשתמש בעזרי הוראה מקוונים לא כ"תוספת" אלא כ"מנה עיקרית". לצערי, כל הסימנים הנוכחיים מצביעים על כך שרכישת ההרגלים האלה עוד תשרת אותנו רבות גם בשנה הבאה...

הן הלמידה מרחוק לכל צורתיה והן הקורונה שהובילה את כולנו להכיר את ערוציה, תופסות כיום מקום מרכזי בשורה הראשונה של דאגותינו, ובצדק רב – ההשלכות של משבר הקורונה זועקות מכותרות העיתונים ושידורי החדשות, ומכרסמות ברבדים הקיומיים ביותר. הן הצליחו למוסס, בקלות רבה, את מעט תשומת הלב שהבינה האנושות שהכרחי לייחד לנושא משבר האקלים. נושא זה, שנבחר כנושא מרכזי לכנס השנתי ולגיליון הנוכחי, הינו בעל השלכות קיומיות לא פחות. לפי כל הסימנים – עוד בחייהם של קוראי שורות אלה; נכון, לא בתוך ימים או שבועות, כמו הקורונה, אך בתוך עשורים בודדים. כשתסיים האנושות ללקק את פצעי הקורונה (ואני מתייחס בכך גם לצורך להתאושש כלכלית, ולא רק בריאותית), היא תשוב ותתייצב בפני ההשלכות העגומות והנחרצות של התנהגות בלתי-אחראית המחוללת את משבר האקלים. כאנשי חינוך, שמעשיהם מכוונים להשפעה בטווח הבינוני והארוך – ראוי לנו לזכור זאת.

בנימה אישית, אני נפרד מכם לאחר שנה יחידה שבה מילאתי את תפקיד המפמ"ר. אני מבקש להודות לשותפי דרך נפלאים – למרכז המורים, לצוותי הפיקוח וההדרכה, ולכל אנשי השטח העושים במלאכת הוראת מדע וטכנולוגיה דבר יום ביומו, בימי שגרה כבימי חירום. למדתי מכולכם הרבה במהלך שנה זו, וייתכן שעוד ניפגש במעגלי החיים והעשייה.

שלכם,

ד"ר עופר מוקדי

מפמ"ר מדע וטכנולוגיה